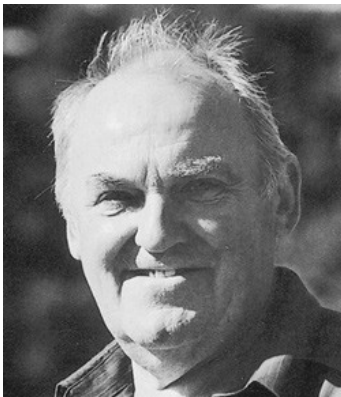

MINNEORD

LEGELIVET

Svein Per Eidsvik døde uventet 28. juli 2015, 70 år gammel. Han ble født i Kvinnherad 8. juli 1945 og vokste opp som båtbyggersønn på Snilstveitøy i Hardanger.

Han tok medisinsk embetseksamen i Bergen i 1971. Som student var han ivrig medlem i Studentenes undervannsklubb i Bergen. Det var derfor naturlig at han søkte om tjeneste ved ubåt- og dykkerlegens kontor på Haakonsvern da han var inne til førstegangstjeneste i Sjøforsvaret i 1972. Han fikk sin utdanning som Qualified US Diving Medical Officer i Bethesda USA i 1975. Etter noen år som assisterende dykkerlege overtok han som Sjøforsvarets UVB-dykkerlege med grad kommandørkaptein (san). Han ble i stillingen helt til han gikk av med pensjon i 2003.

Ingen kollega med tilknytning til dykking og dykkemedisin kan ha unngått å støte på navnet Svein Eidsvik. Han var høvdingen blant oss dykkerleger og fikk i 2004 Kongens fortjenstmedalje i gull for sin innsats for dykkesikkerheten. Han ofret seg helt for oppgaven. Som lege i Sjøforsvaret hadde han redusert pliktmessig arbeidstid og anledning til å ta seg jobber ved siden av, men han valgte å konsentrere seg om dykkemedisinen og være tilgjengelig for alle dem som trengte hans råd og veiledning. Hans tilstedeværelse og kompetanse var påkrevd ved de mange trykkammerbehandlingene som ble utført ved Dykker- og froskemannskolen. Det gjaldt så vel militære dykkere med behov for rekompresjonsbehandling

som sivile dykkere med trykkfallsyke, fløyet til Haakonssvern fra mange kanter av landet. I tillegg ble pasienter med gassgangren og CO-forgiftning behandlet med hyperbar oksygenering.

Sammen med Arne Johan Arntsen ga han ut boken *Norske dykke- og behandlingstabeller*, en publikasjon som bør være tilgjengelig alle steder der det dykkes.

Av tillitsverv skal nevnes at han var leder av Helsedirektørens rådgivende utvalg i dykkemedisin, dykkemedisinsk sakkyndig i Justisdepartementets granskningskommisjon for dykkerulykker og formann i Norsk Baromedisinsk Forening.

Han var en framragende foreleser og uformell i væremåte og stil, bl.a. klesstil, noe som til tider kunne irritere hans mer korrekt antrukne offiserskolleger. Med et uslitelig humør, oppkomme av gode historier, rask replikk og frittalenhet – uten å støte eller såre noen – skaffet hans vinnende vesen ham en stor kontaktflate. Og han hadde en hukommelse om hendelser og personer som bare en datamaskin kunne konkurrere med.

Med Svein er en fargerik, kunnskapsrik, raus og varm kollega gått bort. Han vil bli husket lenge av oss mange som hadde gleden av å møte ham og samarbeide med ham. Svein var en helstøpt, likefrem, uselvisk, tillitvekkende og rettskaffen person.

Mine tanker går til sykepleier Karin, hans trofaste støtte og ektefelle gjennom alle år, og til barna deres Maria, Svein Kristian og Geir.

Publisert: 15. desember 2015. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.15.1001
Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 15. februar 2026.